

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The life of faith sometimes feels like stepping out of a boat to walk on water.

Peter on the Water

Simon Peter called out to the water-walker, "Master, if it is You, command me to come to You on the water" (Matthew 14:28). The Master bade him come. Cautiously, Peter stepped over the side of the pitching boat. He felt the solid water beneath his feet and took a few faltering steps toward the Master. The crashing wind and waves around him, however, reminded him that such things were not possible, and he immediately sank into the water, crying out, "Master, save me!"

Peter's predicament and cry for help relived the opening words of Psalm 69:

Save me, O God, for the waters have threatened my life. I have sunk in deep mire, and there is no foothold; I have come into deep waters, and a flood overflows me. (Psalm 69:2-3[1-2])

The Savior immediately stretched out his hand, took hold of him, and pulled him up:

Do not fear, for I am with you; do not anxiously look about you, for I am your God. I will strengthen you, surely I will help you, surely I will uphold you with My righteous right hand. (Isaiah 41:10)

He sent from on high, He took me; He drew me out of many waters. (Psalm 18:16)

The Master chastised Simon Peter, "You of little faith, why did you doubt?" (Matthew 14:31).

The story illustrates the risks and hazards of faith. The life of faith sometimes feels like stepping out of a boat to walk on water. The wind and waves of life dismay the man of faith. He sinks in doubt. The Master rescues Him.

Despite his doubts, Simon Peter's faith surpassed that of the other twelve who did not take the risk of leaving the boat. The story portended things to

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Het geloofsleven voelt soms alsof je uit een boot stapt om op het water te lopen.

Petrus op het Water

Simon Petrus riep naar de water-wandelaar: "Meester, als het U bent, beveel me om tot U te komen op het water" (Mattheüs 14:28). De Meester verzocht hem te komen. Voorzichtig stapte Petrus over de rand van de overhellende boot. Hij voelde het vaste water onder zijn voeten en nam een paar aarzelende stappen in de richting van de Meester. De beukende wind en golven om hem heen, herinnerde hem er echter aan dat zulke dingen niet mogelijk waren, en hij zonk meteen in het water, schreeuwend: "Meester, red mij!"

Petrus' hachelijke situatie en schreeuw om hulp doet ons de aanhef van Psalm 69 herbeleven:

Red mij, o God, want wateren zijn gekomen tot aan de ziel! Ik ben gezonken in bodemloos slijk, met niets om te staan, gekomen in het diepste water, de stroming sleurt mij mee. (Psalm 69:2-3, Naardense)

De Heiland strekte zijn hand onmiddellijk uit, greep hem en trok hem omhoog:

Vrees niet, want ik ben met je, kijk niet angstig rond, want ik ben je God; sterken zal ik je, ja helpen zal ik je, ja je vasthouden met mijn rechterhand vol gerechtigheid. (Jesaja 41:10, Naardense)

Hij reikte van omhoog, nam mij mee, hij trok mij uit wateren vele; (Psalm 18:17, Naardense)

De Meester tuchtigde Simon Petrus: "kleingelovige, waartoe stond je zo onvast?" (Mat. 14:31, Naardense).

Het verhaal illustreert de risico's en gevaren van het geloof. Het geloofsleven voelt soms alsof je uit een boot stapt om op het water te lopen. De wind en de golven van het leven ontstellen de man van geloof. Hij zinkt weg in twijfel. De Meester redt hem.

Ondanks zijn twijfels overtrof Simon Petrus' geloof dat van de andere twaalf die niet het risico namen van de boot te verlaten. Het verhaal voorspelde toekomstige

come in his life. Simon Peter stepped out again from the midst of the twelve when he made his confession of faith in Matthew 16. He again sank in doubt when he denied the Master. His rescue by the hand of Yeshua portended his reinstatement after the denial.

The boatmen scrambled to pull Peter and the Master into the boat. No sooner had Yeshua's foot found the bottom of the boat then the wind fell suddenly silent and reverent. The waves bowed their proud heads. At the same moment a heavy thump rocked the boat as they bumped into the docks at Capernaum. "Immediately the boat was at the land to which they were going" (John 6:21). All night they had struggled to cross the lake but could not. Now in the blink of an eye the Spirit whisked them to their destination. Gentle waves lapped the stony shore. The sun broke over the eastern horizon.

dingen in zijn leven. Simon Petrus stapte weerom uit het midden van de twaalf toen hij zijn geloofsbelijdenis deed in Mattheüs 16. Opnieuw zonk hij weg in twijfel, toen hij de Meester loochende. Zijn redding door de hand van Yeshua voorspelde zijn herstel na de ontkenning.

De schippers verdrongen elkaar om Petrus en de Meester in de boot te trekken. Nauwelijks had Yeshua's voet de bodem van de boot gevonden of de wind viel plotseling stil en betoonde eerbied. De golven bogen hun trotse koppen. Op hetzelfde moment deed een zware dreun de boot schudden als die in Kafarnaüm op de kust botste; "meteen bereikt de boot het land, waarheen ze weggevaren waren" (Johannes 6:21). De hele nacht hadden ze moeite gehad om het meer over te steken, maar lukte het niet. Nu nam in een oogopslag de Geest hen mee naar hun bestemming. Zachte golven likte de steenachtige kust. De zon brak door boven de oostelijke horizon.

